

La CUP, Mas i l'etern retorn

per Guillem Pujol

Fets

Finalment la **CUP-Crida Constituent** ha decidit que els seus 10 diputats i diputades s'abstindran en la **investidura d'Artur Mas**. La decisió ha estat presa durant el Consell Polític de diumenge 3 de gener del 2016 pels 57 representants de les diferents **assemblees territorials** i les 11 **organitzacions vinculades** que hi tenien dret de vot. El resultat aterra una setmana després que "l'**Assemblea dels 1515**" imposés "l'aritmètica diabòlica" (en paraules del mateix **Antonio Baños**), que resultava en un empat exacte entre els partidaris i els detractors d'investir Mas i ajornava la decisió sobre la candidatura del president en funcions fins al dia d'ahir.

La resolució final ha arribat després de dues rondes de votacions. En la primera es votaven, una per una, les **sis propostes** presentades al voltant dels esquemes Mas sí/Mas no/Mas sí però no/libertat de vot als

diputats i diputades. En la segona ronda, s'escollia entre les dues opcions que haguessin obtingut més vots en l'anterior. Així, els resultats de la primera ronda deixaven dues opcions: abstenir-se en la seva investidura o votar-hi directament en contra. Finalment l'abstenció ha sortit escollida amb 38 vots a favor, 22 en contra i 6 abstencions.

Durant la roda de premsa posterior, la CUP instava **Junts pel Sí** a presentar un altre candidat per desbloquejar la situació. Pocs minuts després, Junts pel Sí tancava files al voltant d'Artur Mas i capava qualsevol alternativa d'última hora. Així doncs, Mas no serà investit i hi haurà **eleccions al març**.

Prediccions

L'excelsionalitat sociopolítica que caracteritza aquest moment històric en dificulta inevitablement la lectura. És un escenari purament contingent, marcat pel **significant-túrmix "independència"**, que mutila partits, accelera tempos i genera contradiccions. Per això fa més interessant intentar preveure'n els resultats.

Junts pel sí deixarà d'existir, **Esquerra Republicana de Catalunya** guanyarà les eleccions i **Convergència** entrarà en un període de refundació discursiva, que no orgànica, tot virant cap a un independentisme light sota la premissa d'adaptar-se a les "realitats polítiques" (aka *realpolitik*). La CUP es partirà en dos, si bé no necessàriament com a aparell, sí quant a la projecció electoral. Alguns aniran a parar a ERC, d'altres a **Catalunya Sí Que Es Pot**. El futur d'aquest segon partit és possiblement el major dels misteris: els bons resultats d'**En Comú Podem**, sumats a la defensa del referèndum com a línia roja, ajudaran els podemites a erigir-se com una de les tres primeres opcions polítiques a Catalunya. L'embranchida de les generals els atorgarà una autonomia pròpia que els ajudarà a desprendre's simbòlicament d'**ICV** (tot i que continuïn marxant plegats), alhora que instigarà el **PSC** a qüestionar-se els límits del federalisme constitucional.

El possible reflux del procés rebaixarà lleugerament les opcions polítiques de **Ciutadans** i el **PP** seguirà sent marginal i supeditarà el grau de bel·ligerància a la més que possible campanya electoral de les **eleccions generals anticipades**. Però aquesta ja és una altra història.

El que es mantindrà immòbil, per sort o per desgràcia depenent del costat del llit on es dormi, serà **el procés**. O mòbil en un circuit tancat, com una maleta en una cinta mecànica d'aeroport.

Imatge de portada: *Saturno devorando a su hijo*, Francisco de Goya (1819-1823)